

[Hedelund.]

ling paa et Sygehus, saaledes at Instituttet gennem sit Kartotek kun udleverer til de bestemte Personer, som det ved har denne bestemte Sygdom. Derigennem har vi ogsaa Sikkerhed for, som jeg fremhævede i min første Tale, at de Præparater, der udleveres, har været underkastet en virkelig videnskabelig Kontrol, hvad der maa være en stor Betyggelse for dem, der skal benytte dem.

Jeg forstod slet ikke de Udtalelser, det ærede Medlem Fru Elna Munch gjorde om Bevillingen, om der skulde opføres nye Bygninger, eller om Personalet skulde forøges. Jeg kan ikke se, at der i Lovforslaget kan være noget som helst Grundlag for en saadan Anskuelse. Det er jo muligt, at der skal et enkelt Menneske eller to mere til Ordningen af Kartoteket og til Indpakning af disse Præparater o. s. v., men det kan absolut ikke blive nogen Udgiftsforøgelse af Betydning; for jeg gaar ud fra, at det bliver saaledes, at Seruminstituttet opkøber disse Præparater, vel sagtens efter en Overenskomst med den paagældende Fabrik —, der er en Grundpris og saa og saa mange Udgifter lægges der paa ved Distribueringen. Det kan kun dreje sig om minimale Udgifter, og saa bliver der ikke Tale om, at der skal ydes noget som helst Tilskud, hverken fra den ene eller den anden Side.

Maa jeg til sidst understrege, hvad jeg har fremhævet i min første Tale, at der her ikke kan være Tale om at gaa nogen som helst Forretningsinteresser for nær. Det er fastslaaet i 1901 og senere i 1910, at de Sera, der fremstilles ude paa Seruminstituttet, forhandles derfra og ikke gaar gennem Apotekerne, og det samme gør sig gældende ved disse organoterapeutiske Præparater; Linien er fuldstændig den samme, som man har fulgt tidligere.

Hermed skal jeg atter en Gang anbefale, at vi hurtig faar dette Lovforslag gennemført.

Weygaard: Til det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, der sagde, at indtil det viste sig, om et Præparat var noget værd, forærede man det bort, skal jeg sige, at det vilde være overmaade formaalstjenligt for Befolkningen, om Lægerne ikke sagde god for en Ting, før den virkelig var saa prøvet, at den kunde anerkendes som værende af Værdi for Befolkningen. Hver anden eller tredje Maaned bliver der her i Danmark paa næsten markskrigerisk Vis opreklamert en Ting, som en Læge har opfundet, men naar der er gaaet en Maaned eller højst

2—3 Maaneder, viser det sig næsten altid, at det paagældende Præparat desværre intet som helst er værd. Det vilde derfor være gavnligt, om Lægestanden vilde være lidt forsigtigere med at opreklamere Præparater, som ikke i Forvejen er tilstrækkelig gennemprøvede.

Den højtærede Sundhedsminister talte om min Bitterhed overfor Nedskæringen, men den højtærede Minister kan da ikke forundre sig over, at denne Bitterhed vedvarer. Bitterheden vedvarer udover Landet, det vil det høje Ministerium sikkert følelig faa at mærke, første Gang vi kommer ud til Valg. Ministeren talte om, at jeg havde sagt, at Seruminstituttet beregnede sig en uberettiget Avance. Jeg sagde det stik modsatte, idet jeg i en kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hendriksen sagde, at selv efter Forhøjelsen med de 7½ Gange tog Seruminstituttet kun Fremstillingsprisen. Den højtærede Sundhedsminister maa altsaa have misforstaaet mine Udtalelser.

Den højtærede Minister sagde ogsaa, at jeg vist ikke helt havde forstaaet Lovforslaget. Det er mig i nogen Grad en Trøst, at den højtærede Minister ogsaa sagde til det ærede Medlem Fru Elna Munch, at hun havde misforstaaet det. Kunde det ikke tænkes, at den højtærede Sundhedsminister ikke helt har Evne til at skrive et Lovforslag, som er forstaaeligt? Ved en Gennemlæsning af Lovforslaget maa man erkende, at saadan knippelsikker paa, hvad Meningen med det er, kan man ikke være, naar den højtærede Sundhedsminister endelig vil have det at vide.

Den højtærede Minister anførte som Argument for, at Nedskæringen kun havde haft milde Følger, en lille Kasse, som havde mindre Tilskud, men større Formue. Jeg vil gerne sige, at saadan nogle Heksekunster kan kun fremkomme enten ved en Forhøjelse af Kontingentet eller ved et større kommunalt Tilskud eller ved mindre Sygelighed. En anden Status i en Kasse kan ikke fremskaffes ved Hekseri, men kun ad ganske legitim Vej.

Jeg tror, den højtærede Minister var noget mere misfornøjet, end han havde Grund til at være efter mine Udtalelser. Jeg har gjort opmærksom paa visse Ting, som jeg var tilfreds med, og andre Ting, som jeg var noget bekymret overfor, fordi Lovforslaget er utydeligt. Det forbavser mig i høj Grad, at Ministeren i sin Argumentation stod her og erkendte, at han sad inde med en Viden, som han blot ikke har haft Lyst til at lade dette høje Ting komme